

D'varim

Deuteronomy 1

(1) These are the words that Moses addressed to all Israel on the other side of the Jordan.—Through the wilderness, in the Arabah near Suph, between Paran and Tophel, Laban, Hazeroth, and Di-zahab, (2) it is eleven days from Horeb to Kadesh-barnea by the Mount Seir route. — (3) It was in the fortieth year, on the first day of the eleventh month, that Moses addressed the Israelites in accordance with the instructions that יהוה had given him for them, (4) after he had defeated Sihon king of the Amorites, who dwelt in Heshbon, and King Og of Bashan, who dwelt at Ashtaroth [and] Edrei. (5) On the other side of the Jordan, in the land of Moab, Moses undertook to expound this Teaching. He said: (6) Our God יהוה spoke to us at Horeb, saying: You have stayed long enough at this mountain. (7) Start out and make your way to the hill country of the Amorites and to all their neighbors in the Arabah, the hill country, the Shephelah, the Negeb, the seacoast, the land of the Canaanites, and the Lebanon, as far as the Great River, the river

דברים א'

(א) אָלֶּהָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבָּר
בְּעַרְבָה מִלֹּל סוּף בֵּין־פָּאָרָן וּבֵין־תּוֹפֵל
וּלְבָן וְחִצְרוֹת וְדִי־זָהָב: (ב) אֶחָד עָשָׂר
יוֹם מִחֵרֵב דֶּרֶךְ הַר־שֵׁעִיר עַד קַדְשֵׁי
בְּרִנֶּע: (ג) וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּעֶשְׂתֵּי־עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם: (ד) אַחֲרַי
הִכְתוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
יּוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן וְאֵת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר־יּוֹשֵׁב בְּעֶשְׂתָּרֶת בְּאֲדָרְעִי: (ה)
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאֵיל
מֹשֶׁה בְּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאֹמְרֵי:
(ו) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֵרֵב
לְאֹמֵר רַב־לָכֶם שָׁבֶת בְּהַר הַזֶּה: (ז)
פָּנּוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֵאוּ הַר הָאֱמֹרִי
וְאֶל־כָּל־שְׂכֵנֵי בְּעַרְבָה בְּהַר
וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחֹף הַיָּם אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוּן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל
נְהַר־פָּרָת: (ח) רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם
אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתַת לָהֶם

Euphrates. (8) See, I place the land at your disposal. Go, take possession of the land that יהוה swore to your fathers Abraham, Isaac, and Jacob, to assign to them and to their heirs after them. (9) Thereupon I said to you, "I cannot bear the burden of you by myself. (10) Your God יהוה has multiplied you until you are today as numerous as the stars in the sky.

וּלְזָרְעָם אַחֲרֵיהֶם: (ט) וְאָמַר אֲלֵכֶם
בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא-אוּכַל לְבַדִּי
שָׂאת אֶתְכֶם: (י) יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לְרַב:

Haftarah

Isaiah 1

(1) The prophecies of Isaiah son of Amoz, who prophesied concerning Judah and Jerusalem in the reigns of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah. (2) Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the LORD has spoken:

“I reared children and brought them up—

And they have rebelled against Me! (3) An ox knows its owner, An ass its master’s crib:

Israel does not know, My people takes no thought.”

(4) Ah, sinful nation! People laden with iniquity! Brood of evildoers! Depraved children!

They have forsaken the LORD, Spurned the Holy One of Israel, Turned their backs [on Him].

(10) Hear the word of the LORD, You chieftains of Sodom; Give ear to our God’s instruction, You folk of Gomorrah! (11) “What need have I of all your sacrifices?” Says the LORD.

“I am sated with burnt offerings of rams,

ישעיהו א'

(א) חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בֶן־אֲמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה
עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיַמֵּי עֲזִיָּהוּ
יוֹתָם אָתָּה יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה: (ב)
שְׁמַעוּ שָׁמַיִם וְהָאֲרֶזֶן כִּי יְהוָה
דִּבֶּר בְּנִים גְּדֹלְתֵי וְרוֹמְמֹתַי וְהֵם
פָּשְׁעוּ בִּי: (ג) יָדַע שׁוֹר קִנְיָהוּ וְחֲמֹר
אָבוֹס בְּעֻלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא
הִתְבוֹנֵן: (ד) הֲוֵי גֹי חֲטָא עִם כְּבֹד
עוֹן זָרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ
אֶת־יְהוָה נֹאצֵּוּ אֶת־קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
נִזְרוּ אַחֲוֹר:

(י) שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סֹדֶם
הָאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמָרָה:
(יא) לָמָּה־לִּי רַב־זְבָּחֵיכֶם יֵאמָר
יְהוָה שְׁבַעְתִּי עַל־לוֹת אֵילִים וְחֶלֶב
מְרִיאִים וְדָם פְּרִיִם וְכִבְשֵׁיִם וְעַתּוּדִים
לֹא חִפַּצְתִּי: (יב) כִּי תִבְאוּ לִגְרָאוֹת
פָּנֵי מִי־בִקְשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רִמְס
חֲצָרֵי: (יג) לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־
שׁוֹא קְטֹרֶת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ
וְשַׁבַּת קְרָא מִקְרָא לֹא־אוֹכַל אֶון
וְעֲצָרָה: (יד) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם
שָׁנָאָה נִפְשִׁי הִינוּ עָלַי לְטָרַח נִלְאִיתִי

And suet of fatlings,
 And blood of bulls;
 And I have no delight
 In lambs and he-goats. (12) That
 you come to appear before Me—
 Who asked that of you?
 Trample My courts (13) no more;
 Bringing oblations is futile,^c
 Incense is offensive to Me.
 New moon and sabbath,
 Proclaiming of solemnities,
 Assemblies with iniquity,^d
 I cannot abide. (14) Your new
 moons and fixed seasons
 Fill Me with loathing;
 They are become a burden to Me,
 I cannot endure them. (15) And
 when you lift up your hands,
 I will turn My eyes away from you;
 Though you pray at length,
 I will not listen.
 Your hands are stained with
 crime— (16) Wash yourselves
 clean;
 Put your evil doings
 Away from My sight.
 Cease to do evil; (17) Learn to do
 good.
 Devote yourselves to justice;
 Aid the wronged.^e
 Uphold the rights of the orphan;
 Defend the cause of the widow.
 (18) “Come, let us reach an
 understanding,^e
 —says the LORD.
 Be your sins like crimson,
 They can turn snow-white;
 Be they red as dyed wool,

נִשְׂאָ: (טו) וּבִפְרֹשְׁכֶם כַּפֵּיכֶם אֶעֱלֶיִם
 עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְבּוּ תִפְלֶה אֵינֶנִּי
 שִׁמְעֵ יְדֵיכֶם דְּמַיִם מְלֹאוּ: (טז) רַחֲצוּ
 הַיּוֹכֹ הַסִּירוּ רַע מֵעֲלֵיכֶם מִנְגִיד עֵינַי
 חֲדָלוּ הָרַע: (יז) לְמַדּוּ הַיֵּטֵב דְרֹשׁוּ
 מִשְׁפָּט אֲשֶׁר־נָחַמְוּ שְׁפָטוּ יְתוֹם רִיבוּ
 אֶל־מִנְהָ: {ס} (יח) לְכוּ־נָא
 וְנִוְכַחְתָּה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יְהִי־
 חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנַיִם כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם־
 יֵאָדְמוּ כְּתוֹלַע כְּצֶמֶר יְהִי־ו: (יט)
 אִם־תֵּאָבּוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ
 תֵּאֲכָלוּ: (כ) וְאִם־תִּמְאַנּוּ וּמְרִיתֶם
 חָרַב תֵּאֲכָלוּ כִּי־פִי יְהוָה דִּבֶּר: {פ}
 (כא) אֵיכָה הִיָּתְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה
 נְאֻמְנָה מְלֹאֲתַי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִינוּ בָּהּ
 וְעַתָּה מְרֻצָּחִים: (כב) כִּסְפָּה הָיָה
 לְסִיגִים סְבֵאָה מְהוּל בְּמַיִם: (כג)
 שָׁרְיָה סוּרְרִים וְחִבְרֵי־גִנְבִים כָּלוּ
 אֶהָב שׁוֹחַד וְרֹדֶף שְׁלֹמֹנִים יְתוֹם לֹא
 יִשְׁפָטוּ וְרִיב אֶל־מִנְהָ לֹא־יָבוּא
 אֶל־יָהִם: {ס} (כד) לָכוּ נָאִם
 הֲאֵדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל
 הֲוִי אֲנַחְתֶּם מִצְרֵי וְאַנְקָמָה מֵאוֹיְבָי:
 (כה) וְאַשִּׁיבָה יְדֵי־עֲלִיָּה וְאַצְרֹף כַּבֵּר
 סִיגִיָּה וְאַסִּירָה כָּל־בְּדִילִיָּה: (כו)
 וְאַשִּׁיבָה שְׁפָטִיָּה כְּכֹרֵא־שֹׁנָה וְיַעֲצִיבָהּ
 כְּבַתְחֻלָּה אַחֲרֵי־כֵן יִקְרָא לָהּ עִיר
 הַצֶּדֶק קִרְיָה נְאֻמְנָה: (כז) צִיּוֹן
 בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וּשְׁבִיָּה בְּצֶדֶקָה:
 (כח) וְשֹׁבֵר פִּשְׁעִים וְחֲטָאִים יַחֲדָהּ

They can become like fleece.” (19)
 If, then, you agree and give heed,
 You will eat the good things of the
 earth; (20) But if you refuse and
 disobey,
 You will be devoured [by] the
 sword.^f—
 For it was the LORD who spoke.
 (21) Alas, she has become a harlot,
 The faithful city
 That was filled with justice,
 Where righteousness dwelt—
 But now murderers. (22) Your
 silver has turned to dross;
 Your wine is cut with water.^e (23)
 Your rulers are rogues
 And cronies of thieves,
 Every one avid for presents
 And greedy for gifts;
 They do not judge the case of the
 orphan,
 And the widow’s cause never
 reaches them.
 (24) Assuredly, this is the
 declaration
 Of the Sovereign, the LORD of
 Hosts,
 The Mighty One of Israel:
 “Ah, I will get satisfaction from My
 foes;
 I will wreak vengeance on My
 enemies! (25) I will turn My hand
 against you,
 And smelt out your dross as with
 lye,^h
 And remove all your slag: (26) I will
 restore your magistrates as of old,
 And your counselors as of yore.

וְעִזֵּי יְהוּה יִכְלוּ: (כט) כִּי יִבְשׁוּ
 מֵאֵילִים אֲשֶׁר חִמְדְּתֶם וְתִחַפְרוּ
 מִהַגְנוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם: (ל) כִּי תִהְיֶה
 כְּאֵלָה נִבְלֶת עָלֶיהָ וְכַגְנֵה אֲשֶׁר־מִים
 אִין לָהּ: (לא) וְהָיָה הַחֶסֶן לְנִעְוֹת
 וּפְעֻלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֵרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
 וְאִין מְכַבֶּה: {פ}

After that you shall be called
City of Righteousness, Faithful
City.”

(27) Zion shall be saved in the
judgment;

Her repentant ones, in the
retribution.